

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-89-04

Druk nr 2944
Warszawa, 19 maja 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonego w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r., do ratyfikacji.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 maja 2003 r. został sporządzony w Strasburgu Protokół zmieniający do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

Projekt

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonego w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r., do ratyfikacji

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonego w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

do wniosku o ratyfikację Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu.

W czasie 112 sesji ministerialnej Komitetu Ministrów Rady Europy w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r. został otwarty do podpisu Protokół zmieniający do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 117, poz. 557).

Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu weszła w życie w dniu 4 sierpnia 1978 r. Obecnie obowiązuje wszystkie państwa członkowskie Rady Europy z wyjątkiem Księstwa Andory, Republiki Armenii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 protokołu, jest on otwarty do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy – sygnatariuszy Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu.

Podpisanie w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowego Protokołu w dniu otwarcia do podpisu stanowiło wyraz zdecydowanego poparcia zasadniczego celu przyświecającego jego przyjęciu, a mianowicie wdrożenia bardziej skutecznych mechanizmów w walce z terroryzmem. Odbiło się również korzystnym echem na arenie międzynarodowej, ugruntowując pozycję Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa czynnie popierającego zwalczanie terroryzmu.

Podpisany w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Protokół rozszerza i precyzuje katalog przestępstw, o którym mowa w art. 1 konwencji, których dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami nie uważa się za przestępstwa polityczne albo za pozostające w związku z przestępstwami politycznymi albo za przestępstwa popełnione z pobudek politycznych. W świetle tej zmiany, za przestępstwa takie nie uznaje się:

- 1) przestępstw, których dotyczy Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, sporządzona w Hadze dnia 16 grudnia 1970 r. (Dz. U. z 1972 r. Nr 25, poz. 181); wymieniona Konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 26 czerwca 1972 r.,
- 2) przestępstw, których dotyczy Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzona w

Montrealu dnia 23 września 1971 r. (Dz. U. z 1976 r. Nr 8, poz. 37); wymieniona Konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 3 marca 1976 r.,

- 3) przestępstw, których dotyczy Konwencja o zapobieganiu przestępstwom i karaniu sprawców przestępstw przeciwko osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, w tym przeciwko dyplomatom, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 grudnia 1973 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 37, poz. 168); wymieniona Konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 14 lipca 1983 r.,
- 4) przestępstw, których dotyczy Międzynarodowa konwencja przeciwko braniu zakładników, sporządzona w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1123); wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 stycznia 1999 r.,
- 5) przestępstw, których dotyczy Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, otwarta do podpisu w Wiedniu dnia 3 marca 1980 r. (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 93); wymieniona Konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 30 marca 1989 r.,
- 6) przestępstw, których dotyczy Protokół o zwalczaniu bezprawnych aktów przemocy w portach lotniczych służących międzynarodowemu lotnictwu cywilnemu, sporządzony w Montrealu dnia 24 lutego 1988 r. (dodatkowy do konwencji montrealskiej z 1971 r.); wymieniony Protokół został podpisany w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 24 lutego 1988 r.,
- 7) przestępstw, których dotyczy Konwencja w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzona w Rzymie dnia 10 marca 1988 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 129, poz. 635); wymieniona Konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 1 marca 1992 r.,
- 8) przestępstw, których dotyczy Protokół o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, sporządzony w Rzymie dnia 10 marca 1988 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 22, poz. 211); wymieniony Protokół wszedł w życie w stosunku do

Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 1 marca 1992 r.,

- 9) przestępstw, których dotyczy Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 15 grudnia 1997 r.; wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 4 marca 2004 r.,
- 10) przestępstw, których dotyczy Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 9 grudnia 1999 r.; wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 27 października 2003 r.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 Protokołu, do form zjawiskowych objętych postanowieniami Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu zostają dodane organizowanie i polecenie innym osobom popełnienia lub usiłowania popełnienia przestępstwa (artykuł 1 konwencji).

Protokół, w art. 3 ust. 1, nakłada na Umawiające się Państwa obowiązek uznania przestępstw, o których mowa w artykule 1 konwencji, za przestępstwa podlegające ekstradycji we wszystkich umowach o ekstradycji. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, konwencja w określonych przypadkach może zostać uznana za samodzielną podstawę prawną ekstradycji (artykuł 4 konwencji).

Zgodnie z art. 4 protokołu, konwencja zostaje uzupełniona o nowe postanowienia gwarantujące właściwą interpretację jej postanowień dotyczących ekstradycji (art. 5 konwencji).

Postanowienia konwencji i zmieniającego ją protokołu stanowią, że dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami określonych przestępstw nie uważa się za przestępstwa polityczne, związane z przestępstwami politycznymi lub popełnione z pobudek politycznych. Nie stoją one w sprzeczności i nie naruszają art. 55 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483), który stanowi między innymi, że ekstradycja obywatela polskiego jest zakazana. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu zakazana jest również ekstradycja osoby podejrzanej o popełnienie bez użycia przemocy przestępstwa z przyczyn

politycznych. Ostatecznie jednak, zgodnie z ust. 3 tego artykułu, w sprawie dopuszczalności ekstradycji orzeka sąd, który w konkretnych przypadkach musi rozstrzygnąć, czy popełnione przestępstwo pozostaje w związku z przestępstwem politycznym czy też nie. Art. 55 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nie wskazuje, jakie przestępstwa należy uważać za przestępstwa pozostające w związku z przestępstwem politycznym, a jakie nie i odnosi się jedynie do przestępstw popełnionych bez użycia przemocy z przyczyn politycznych.

Protokół, w art. 5, wprowadza do konwencji postanowienie umożliwiające Umawiającym się Państwom zawieranie dwustronnych lub wielostronnych umów międzynarodowych w celu jej uzupełnienia lub ułatwienia jej stosowania (nowy art. 9 konwencji), zaś w art. 8 i 9 – postanowienia regulujące tryb dokonywania w niej zmian (nowe art. 12 i 13 konwencji).

Ponadto, protokół wprowadza następujące zmiany do konwencji:

- 1) zgodnie z art. 6, precyzuje dotychczasowe i formułuje nowe zadania Europejskiego Komitetu Problematyki Przemoczości (nowy art. 10 konwencji),
- 2) zgodnie z art. 7, uściśla procedury powoływania komisji arbitrażowej (nowy art. 11 konwencji),
- 3) zgodnie z art. 10, wprowadza procedurę umożliwiającą zaproszenie do przystąpienia do konwencji państw nie będących członkami Rady Europy ani też nie posiadającymi w tej organizacji statusu państwa obserwatora (nowy art. 14 konwencji),
- 4) zgodnie z art. 12, wprowadza mechanizmy, których zadaniem jest kontrola aktualności i zasadności składanych do konwencji zastrzeżeń (nowy art. 16 konwencji),
- 5) zgodnie z art. 13, wprowadza postanowienia tworzące oraz określające między innymi zadania, skład i tryb obradowania Konferencji Państw – Stron przeciwko terroryzmowi (COSTER) (nowy art. 17 konwencji).

Protokół wprowadza do tekstu konwencji również zmiany redakcyjne i porządkowe wymuszone wprowadzeniem wskazanych wyżej zmian.

Żadna z powyższych zmian nie budzi wątpliwości z punktu widzenia celowości.

Związanie w przyszłości państw-stron konwencji postanowieniami protokołu sprzyjać będzie usprawnieniu działań państw członkowskich Rady Europy w zakresie współpracy w zwalczaniu terroryzmu, co ma szczególne znaczenie zważywszy na charakteryzującą współczesny świat coraz większą otwartość granic między państwami i swobodniejszy przepływ ludzi oraz wykorzystywanie tego faktu przez przestępców.

Cele przyświecające przyjęciu protokołu są w pełni zbieżne ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej w kwestii zwalczania terroryzmu prezentowanym na arenie międzynarodowej i realizowanym w dotychczasowej praktyce traktatowej, zarówno w ramach umów wielostronnych, jak również umów dwustronnych poświęconych współpracy w zwalczaniu przestępczości oraz ściganiu sprawców przestępstw, w tym przestępstw związanych z działalnością o charakterze terrorystycznym.

Wejście w życie protokołu przyczyni się także, poprzez doprecyzowanie szeregu postanowień oraz wprowadzenie nowych regulacji, do zwiększenia roli Konwencji o zwalczaniu terroryzmu jako instrumentu prawnomiędzynarodowego, w oparciu o który odbywać się będzie współpraca w walce z terroryzmem, przede wszystkim na szczeblu regionalnym.

Zgodnie z art. 18 protokół wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym wszystkie strony Konwencji wyrażą zgodę na związanie się nim.

Do dnia dzisiejszego uczyniły to 2 państwa spośród 42 państw – stron Konwencji.

Wejście protokołu w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków, ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu Państwa, niż przewidziane w danej części budżetowej. Nie spowoduje również konieczności wprowadzenia zmian lub uzupełnień w polskim ustawodawstwie wewnętrznym.

Zgodnie z art. 241 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu została uznana za umowę międzynarodową ratyfikowaną za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Postanowienia Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r., w sposób istotny modyfikują, między innymi, postanowienia konwencji regulujące zagadnienia związane z ekstradycją osób oraz stanowiące, że określone przestępstwa nie mogą być dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami uważane za przestępstwa polityczne, przestępstwa związane z przestępstwami politycznymi lub przestępstwa popełnione z pobudek politycznych. Protokół stanowi ponadto, że konwencja może stanowić samodzielną podstawę prawną ekstradycji, a przestępstwa, których dotyczą wymienione w art. 1 konwencji umowy międzynarodowe, powinny zostać włączone do wszystkich umów ekstradycyjnych zawartych pomiędzy Umawiającymi się Stronami. Tym samym, postanowienia wymienionego protokołu dotyczą wolności, praw i obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz spraw uregulowanych w ustawie – art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym, wnioskuje się o związanie Rzeczypospolitej Polskiej wymienionym protokołem w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tj. w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

770/04

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Jarosław Pietras

Min.JP- 166 /04/DPE/ag,ps

Warszawa, dnia 18/05/2004 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji dotyczącego ratyfikacji Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977r., wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionym wnioskiem (pismo nr RM-10-89-04, RM-111-118-04), uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

Odnosząc się do Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977r, pragnę zauważyć, iż:

- I. Protokół zmieniający do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu podpisany został przez Polskę w dniu 15 maja 2003 r. Protokół rozszerza i precyzuje katalog przestępstw, których dla celów ekstradycji nie uważa się m.in. za przestępstwa polityczne. Ponadto, uzupełnia konwencję o postanowienia gwarantujące właściwą interpretację postanowień dotyczących ekstradycji.
- II. Wśród najnowszych aktów UE, dotyczących zwalczania terroryzmu międzynarodowego wymienić należy m.in.:
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 2580/2001 z 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i jednostkom w celu zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. WE nr L 344 z 2001 r.),

uzupełnione Decyzją Rady 2003/902/WE z 22 grudnia 2003 r. (Dz. Urz. UE Nr L 340, 24.12.2003).

- Wspólne stanowisko Rady Nr 930/2001/WPZiB z 27 grudnia 2001 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. WE nr L 344 z 2001 r.),
- Wspólne stanowisko Rady Nr 931/2001/WPZiB z 27 grudnia 2001 r. w sprawie stosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. WE nr L 344 z 2001 r.), uzupełnione ostatnio przez Wspólne stanowisko Nr 2003/906/WPZiB z 22 grudnia 2003 r.,
- Decyzja ramowa Rady z 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. WE Nr L 164, 22/06/2002).

Zgodnie z art. 14 Wspólnego stanowiska Rady nr 930/2001/WPZiB państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny tak szybko jak to możliwe stać się stronami odpowiednich konwencji i protokołów odnoszących się do zwalczania terroryzmu, wyliczonych w Aneksie do wspólnego stanowiska. W Aneksie znajduje się m.in. Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu z 27 stycznia 1977 r.

III. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej nie ma przeciwwskazań do ratyfikacji Protokołu zmieniającego do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu.

Z up. Sekretarza Komitetu
Zdania Europejskiej
PODSIEKRETARZ STANU

Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

Protokół zmieniający do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu

Państwa członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszego Protokołu,
mając na uwadze deklarację Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 12 września 2001 r. oraz decyzję tego komitetu z dnia 21 września 2001 r. o zwalczaniu międzynarodowego terroryzmu, jak również deklarację wileńską o współpracy regionalnej i konsolidacji demokratycznej stabilności w większej Europie, przyjętą przez Komitet Ministrów podczas jego 110 sesji w Wilnie w dniu 3 maja 2002 r.;

mając na uwadze zalecenie Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy 1550 (2002) o zwalczaniu terroryzmu i przestrzeganiu praw człowieka;

mając na uwadze rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/RES/51/210 o środkach eliminowania międzynarodowego terroryzmu i dołączoną deklarację uzupełniającą deklarację z 1994 r. o środkach eliminowania międzynarodowego terroryzmu, jak również rezolucję tego zgromadzenia A/RES/49/60 o środkach eliminowania międzynarodowego terroryzmu i dołączoną do niej deklarację o środkach eliminowania międzynarodowego terroryzmu;

dążąc do wzmocnienia walki z terroryzmem z jednoczesnym przestrzeganiem praw człowieka oraz mając na uwadze Wytyczne o prawach człowieka i zwalczaniu terroryzmu, przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 11 lipca 2002 r.;

zważywszy, że należy w tym celu wprowadzić zmiany do Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r.¹, zwanej dalej „Konwencją”;

zważywszy, że należy uaktualnić wykaz konwencji międzynarodowych zawarty w art. 1 Konwencji oraz określić uproszczony tryb wprowadzania do niego dalszych zmian, które mogą się okazać potrzebne;

zważywszy, że należy wzmocnić kontrolę realizacji Konwencji;

zważywszy, że należy zmienić zasady składania zastrzeżeń;

zważywszy, że Konwencję należy otworzyć do podpisu dla wszystkich zainteresowanych państw;

uzgodniły, co następuje:

¹ Dz. U. z 1996 r. Nr 117, poz. 557.

Artykuł 1

1. Akapit stanowiący art. 1 Konwencji oznacza się jako ust. 1 tego artykułu. W lit. b tego ustępu, wyraz „podpisana” zastępuje się wyrazem „zawarta”², a lit. c, d, e i f tego ustępu zastępuje się poniższymi literami:

- „c) przestępstwa, którego dotyczy Konwencja o zapobieganiu przestępstwom i karaniu sprawców przestępstw przeciwko osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, w tym przeciwko dyplomatom, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 grudnia 1973 r.;
- d) przestępstwa, którego dotyczy Międzynarodowa konwencja przeciwko braniu zakładników, sporządzona w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 1979 r.;
- e) przestępstwa, którego dotyczy Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, otwarta do podpisu w Wiedniu dnia 3 marca 1980 r.;
- f) przestępstwa, którego dotyczy Protokół o zwalczaniu bezprawnych aktów przemocy w portach lotniczych służących międzynarodowemu lotnictwu cywilnemu, sporządzony w Montrealu dnia 24 lutego 1988 r.”.

2. W art. 1 ust. 1 Konwencji dodaje się następujące cztery litery:

- „g) przestępstwa, którego dotyczy Konwencja w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, sporządzona w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.;
- h) przestępstwa, którego dotyczy Protokół o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, sporządzony w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.;
- i) przestępstwa, którego dotyczy Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 15 grudnia 1997 r.;
- j) przestępstwa, którego dotyczy Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 9 grudnia 1999 r.”.

3. Do tekstu art. 1 Konwencji dodaje się następujący ustęp:

„2. To samo dotyczy, dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami, nie tylko popełnienia przez sprawcę wymienionych przestępstw, ale

² Zmiana ta nie wpływa na tłumaczenie Konwencji na język polski.

również, nawet jeżeli nie stanowią przestępstw w rozumieniu konwencji, o których mowa w ust. 1, czynów:

- a) usiłowania popełnienia któregokolwiek z tych przestępstw;
- b) współudziału lub pomocnictwa w dokonaniu lub usiłowaniu popełnienia któregokolwiek z tych przestępstw;
- c) organizowania dokonania lub polecenia innym osobom popełnienia lub usiłowanie popełnienia któregokolwiek z tych przestępstw.”.

Artykuł 2

Art. 2 ust. 3 Konwencji zmienia się w sposób następujący:

„3. To samo dotyczy:

- a) usiłowania popełnienia któregokolwiek z określonych powyżej przestępstw;
- b) współudziału lub pomocnictwa w dokonaniu lub usiłowaniu popełnienia któregokolwiek z określonych powyżej przestępstw;
- c) organizowania dokonania lub polecenia innym osobom popełnienia lub usiłowanie popełnienia któregokolwiek z określonych powyżej przestępstw”.

Artykuł 3

1. Tekst art. 4 Konwencji oznacza się jako ust. 1 tego artykułu, a na jego końcu dodaje się nowe następujące zdanie: „Umawiające się Państwa zobowiązują się uznać takie przestępstwa za przestępstwa podlegające ekstradycji w każdej umowie o ekstradycji, jaka zostanie między nimi zawarta w późniejszym czasie.”.

2. Do tekstu art. 4 Konwencji dodaje się następujący ustęp:

„2. Jeżeli Umawiające się Państwo, które uzależnia ekstradycję od istnienia traktatu, otrzymuje wniosek o ekstradycję od innego Umawiającego się Państwa, z którym nie ma zawartej umowy o ekstradycji, Umawiające się Państwo wezwane może, według swojego uznania, uznać niniejszą konwencję za podstawę prawną ekstradycji w odniesieniu do któregokolwiek z przestępstw, o których mowa w art. 1 lub 2.”.

Artykuł 4

1. Tekst art. 5 Konwencji oznacza się jako ust. 1 tego artykułu.

2. Do tekstu art. 5 Konwencji dodaje się następujące ustępy:

„2. Żadnego z postanowień niniejszej konwencji nie należy interpretować jako nakładającego na państwo wezwane obowiązek wydania osoby, której dotyczy wnioski o ekstradycję, jeżeli osoba ta mogłaby zostać narażona na poddanie torturom.

3. Żadnego z postanowień niniejszej konwencji nie należy interpretować jako nakładającego na państwo wezwane obowiązek wydania osoby, której dotyczy wnioski o ekstradycję, jeżeli osobie tej mogłaby grozić kara śmierci albo, jeżeli prawo państwa wezwanego nie przewiduje dożywotniego pozbawienia wolności, kara dożywotniego pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego przedterminowego zwolnienia, chyba że zgodnie z odpowiednimi umowami o ekstradycji państwo wezwane ma obowiązek wydania osoby, jeżeli państwo wzywające zapewni w sposób uznawany przez państwo wezwane za wystarczający, że kara śmierci nie zostanie orzeczona albo że, jeżeli zostanie orzeczona, nie zostanie wykonana albo że osoba ta nie zostanie skazana na karę dożywotniego pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego przedterminowego zwolnienia.”

Artykuł 5

Po art. 8 Konwencji dodaje się nowy artykuł, w następującym brzmieniu:

„Artykuł 9

Umawiające się Państwa mogą zawierać między sobą dwustronne lub wielostronne umowy w celu uzupełnienia postanowień niniejszej konwencji lub ułatwienia stosowania określonych w niej zasad.”

Artykuł 6

1. Art. 9 Konwencji oznacza się jako art. 10.

2. Nowy art. 10 ust. 1 zmienia się w sposób następujący:

„Europejski Komitet Problematyki Przemocności (CDPC) jest odpowiedzialny za kontrolę realizacji konwencji. CDPC:

- a) będzie na bieżąco informowany o stosowaniu niniejszej konwencji;
- b) będzie formułować propozycje mające na celu ułatwienie lub ulepszenie stosowania konwencji;
- c) będzie formułować dla Komitetu Ministrów zalecenia dotyczące propozycji zmian do konwencji oraz wydawać własne opinie o jakichkolwiek

propozycjach zmian do konwencji przedłożonych przez Umawiające się Państwo zgodnie z art. 12 i 13;

- d) będzie wydawać, na wniosek Umawiającego się Państwa, opinię o jakimkolwiek zagadnieniu dotyczącym stosowania konwencji;
- e) w miarę potrzeby ułatwi polubowne rozwiązanie wszelkich trudności, jakie mogą powstać przy wykonywaniu niniejszej konwencji;
- f) będzie formułować dla Komitetu Ministrów zalecenia dotyczące zaproszenia państw nie będących członkami Rady Europy do przystąpienia do konwencji zgodnie z art. 14 ust. 3;
- g) będzie składać Komitetowi Ministrów Rady Europy coroczne sprawozdania o działaniach, o których mowa w niniejszym artykule, podjętych w stosowaniu niniejszej konwencji.”.

3. W nowym art. 10 skreśla się ust. 2.

Artykuł 7

1. Art. 10 Konwencji oznacza się jako art. 11.

2. W pierwszym zdaniu nowego art. 11 ust. 1 wyrażenie „art. 9 ust. 2” zastępuje się wyrażeniem „art. 10 lit. e albo w drodze negocjacji”. W drugim zdaniu tego ustępu skreśla się wyraz „dwaj”. Pozostałe zdania tego ustępu skreśla się.³

3. Ust. 2 nowego art. 11 oznacza się jako ust. 6 tego artykułu. Po zdaniu drugim dodaje się zdanie: „Jeżeli większość nie może zostać osiągnięta, sędzia ma decydujący głos”, a w ostatnim zdaniu wyraz „orzeczenia” zastępuje się wyrażeniem „rozstrzygnięcia komisji”.⁴

4. Do tekstu nowego art. 11 dodaje się następujące ustępy:

„2. W przypadku sporu, w którym uczestniczą strony, które są państwami członkowskimi Rady Europy, jeżeli strona nie wyznaczyła swojego arbitra stosownie do ust. 1 niniejszego artykułu w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu arbitrażowym, to na

³ Po wprowadzeniu zmian, nowy artykuł 11 ustęp 1 (stary artykuł 10 ustęp 1) Konwencji powinien brzmieć następująco:

„Wszelkie spory pomiędzy Umawiającymi się Państwami, dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, których nie da się rozwiązać w sposób wskazany w art. 10 lit. e albo w drodze negocjacji, na wniosek jednej ze stron sporu poddaje się arbitrażowi. Każda ze stron wyznacza arbitra, a arbitrzy wybierają sędziego.”

⁴ Po wprowadzeniu zmian, nowy artykuł 11 ustęp 6 (stary artykuł 10 ustęp 2) Konwencji powinien brzmieć następująco:

„Komisja arbitrażowa ustala własny regulamin. Decyzje podejmuje większością głosów. Jeżeli większość nie może zostać osiągnięta, sędzia ma decydujący głos. Rozstrzygnięcia komisji są ostateczne.”

wniosek drugiej strony arbitra mianuje Przewodniczący Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

3. W przypadku sporu, w którym uczestniczy strona, która nie jest członkiem Rady Europy, jeżeli strona nie wyznaczyła swojego arbitra stosownie do ust. 1 niniejszego artykułu w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu arbitrażowym, to na wniosek drugiej strony arbitra mianuje Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, jeżeli przewodniczący właściwego trybunału jest obywatelem jednej ze stron sporu, jego obowiązki przejmuje Wiceprzewodniczący Trybunału; jeżeli jednak wiceprzewodniczący także jest obywatelem jednej ze stron sporu – najstarszy stażem sędzia Trybunału, który nie jest obywatelem jednej ze stron sporu.

5. Procedury, o których mowa w ust. 2 lub 3 i 4 niniejszego artykułu, stosuje się, *mutatis mutandis*, w przypadku, jeżeli arbitrzy nie mogą uzgodnić wyboru sędziego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.”.

Artykuł 8

Po nowym art. 11 wprowadza się nowy artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 12

1. Każde Umawiające się Państwo, lub Komitet Ministrów, może zaproponować zmiany do niniejszej konwencji. Propozycje zmian zostaną przekazane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy Umawiającym się Państwom.

2. Komitet Ministrów, po przeprowadzeniu konsultacji z Umawiającymi się Państwami nie będącymi członkami Rady Europy oraz, w razie potrzeby, z CDPC, może przyjąć zmianę odpowiednią do tego większością przewidzianą w art. 20 lit. d Statutu Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przedkłada każdą przyjętą zmianę Umawiającym się Państwom do przyjęcia.

3. Każda zmiana przyjęta zgodnie z powyższym ustępem wchodzi w życie trzydziestego dnia od złożenia przez wszystkie strony Sekretarzowi Generalnemu notyfikacji o jej przyjęciu.”.

Artykuł 9

Po nowym art. 12 wprowadza się nowy artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 13

1. Każde Umawiające się Państwo lub Komitet Ministrów może zaproponować poprawki w celu uaktualnienia wykazu traktatów, o którym mowa w art. 1 ust. 1. Propozycje takich zmian mogą dotyczyć tylko traktatów zawartych w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, których przedmiotem jest terroryzm międzynarodowy i które weszły w życie. Zostaną one przekazane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy Umawiającym się Państwom.

2. Komitet Ministrów, po przeprowadzeniu konsultacji z Umawiającymi się Państwami nie będącymi członkami Rady Europy oraz, w razie potrzeby, z CDPC, może przyjąć zaproponowaną zmianę odpowiednią do tego większością przewidzianą w art. 20 lit. d Statutu Rady Europy. Zmiana wchodzi w życie po upływie jednego roku od daty, w której została przekazana Umawiającym się Państwom. Przed upływem tego okresu, każde Umawiające się Państwo może powiadomić Sekretarza Generalnego o jakimkolwiek sprzeciwie co do wejścia w życie takiej zmiany w stosunku do niego.

3. Jeżeli co najmniej jedna trzecia Umawiających się Państw powiadomi Sekretarza Generalnego o sprzeciwie co do wejścia w życie zmiany, zmiana ta nie wchodzi w życie.

4. Jeżeli mniej niż jedna trzecia Umawiających się Państw powiadomi o sprzeciwie, zmiana wchodzi w życie w stosunku do tych Umawiających się Państw, które nie złożyły sprzeciwu.

5. Jeżeli zmiana weszła w życie zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, a Umawiające się Państwo powiadomiło o sprzeciwie co do niej, zmiana ta wchodzi w życie w stosunku do tego Umawiającego się Państwa pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym państwo to powiadomiło Sekretarza Generalnego Rady Europy o jej przyjęciu.”.

Artykuł 10

1. Art. 11 Konwencji oznacza się jako art. 14.

2. W pierwszym zdaniu ust. 1 nowego art. 14 wyrażenie „państw członkowskich Rady Europy” zastępuje się wyrażeniem „państw członkowskich i państw obserwatorów przy Radzie Europy”, a w zdaniach drugim i trzecim wyrażenie „lub zatwierdzeniu / lub

zatwierdzenia” zastępuje się wyrażeniem „zatwierdzeniu lub przystąpieniu / zatwierdzenia lub przystąpienia”.⁵

3. Do tekstu nowego art. 14 dodaje się następujący ustęp:

„3. Komitet Ministrów Rady Europy, po przeprowadzeniu konsultacji z CDPC, może zaprosić każde państwo nie będące członkiem Rady Europy, inne niż to, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do przystąpienia do konwencji. Decyzja zapada odpowiednią do tego większością przewidzianą w art. 20 lit. d Statutu Rady Europy oraz jednogłośnie głosami przedstawicieli Umawiających się Państw uprawnionych do zasiadania w Komitecie Ministrów.”.

4. Ust. 3 nowego art. 14 oznacza się jako ust. 4 tego artykułu, a wyrażenia „lub zatwierdzi” oraz „lub zatwierdzenia” zastępuje się odpowiednio wyrażeniami „zatwierdzi lub przystąpi” oraz „zatwierdzenia lub przystąpienia”.

Artykuł 11

1. Art. 12 Konwencji oznacza się jako art. 15.

2. W pierwszym zdaniu ust. 1 nowego art. 15 wyrażenie „lub zatwierdzenia” zastępuje się wyrażeniem „zatwierdzenia lub przystąpienia”.

3. W pierwszym zdaniu ust. 2 nowego art. 15 wyrażenie „lub zatwierdzenia” zastępuje się wyrażeniem „zatwierdzenia lub przystąpienia”.

Artykuł 12

1. Zastrzeżenia do Konwencji złożone przed otwarciem do podpisu niniejszego Protokołu nie mają zastosowania do Konwencji zmienionej niniejszym Protokołem.

2. Art. 13 Konwencji oznacza się jako art. 16.

3. W pierwszym zdaniu ust. 1 nowego art. 16 przed wyrazem „może” dodaje się wyrażenie „Strona konwencji w dniu 15 maja 2003 r.”, a po wyrazie „zatwierdzenia” dodaje się wyrażenie „Protokołu zmieniającego konwencję”. Po wyrażeniu „pobudek politycznych” dodaje się drugie zdanie w następującym brzmieniu: „Umawiające się Państwa zobowiązują się do stosowania tego zastrzeżenia na zasadzie od przypadku do przypadku poprzez należycie uzasadnione decyzje i z należyтым uwzględnieniem, w związku z dokonywaniem

⁵ Po wprowadzeniu zmian, nowy artykuł 14 ustęp 1 (stary artykuł 11 ustęp 1) Konwencji powinien brzmieć następująco:

„Konwencja jest otwarta do podpisu dla państw członkowskich i państw obserwatorów przy Radzie Europy. Podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.”

oceny charakteru przestępstwa, wszystkich naprawdę ważnych aspektów przestępstwa, w tym:”. Pozostałą część zdania pierwszego skreśla się, z wyjątkiem lit. a, b i c.⁶

4. Do tekstu nowego art. 16 dodaje się następujący ustęp:

„2. Umawiające się Państwo wskazuje przestępstwa, co do których stosuje się jego zastrzeżenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”

5. Ust. 2 nowego art. 16 oznacza się jako ust. 3 tego artykułu. W pierwszym zdaniu tego ustępu, przed wyrazem „Państwo” dodaje się wyrażenie „Umawiające się”, a wyrażenie „ustępem poprzedzającym” zastępuje się wyrażeniem „ust. 1”.

6. Ust. 3 nowego art. 16 oznacza się jako ust. 4 tego artykułu. W pierwszym zdaniu tego ustępu, przed wyrazem „Państwo” dodaje się wyrażenie „Umawiające się”.

7. Do tekstu nowego art. 16 dodaje się następujące ustępy:

„5. Zastrzeżenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostają w mocy przez okres trzech lat od dnia wejścia w życie konwencji w stosunku do danego państwa. Jakkolwiek, takie zastrzeżenia mogą być odnawiane na kolejne trzyletnie okresy.

6. Na dwanaście miesięcy przed upływem okresu obowiązywania zastrzeżenia, Sekretariat Generalny Rady Europy powiadamia dane Umawiające się Państwo o nadchodzącym terminie upływu okresu obowiązywania zastrzeżenia. Nie później, niż na trzy miesiące przed upływem okresu obowiązywania zastrzeżenia, Umawiające się Państwo powiadomi Sekretarza Generalnego Rady Europy o tym, że podtrzymuje, zmienia albo wycofuje swoje zastrzeżenie. Jeżeli Umawiające się Państwo powiadomi Sekretarza Generalnego Rady Europy, że podtrzymuje swoje zastrzeżenie, państwo to ma obowiązek przedłożyć wyjaśnienia uzasadniające jego podtrzymanie. W przypadku braku powiadomienia przez takie Umawiające się Państwo, Sekretarz Generalny Rady Europy poinformuje Umawiające się Państwo, że okres obowiązywania jego zastrzeżenia został uznany za

⁶ Po wprowadzeniu zmian, nowy artykuł 16 ustęp 1 (stary artykuł 13 ustęp 1) Konwencji powinien brzmieć następująco:

„Państwo-Strona konwencji w dniu 15 maja 2003 r. w czasie podpisywania albo składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia protokołu zmieniającego konwencję może oświadczyć, że zastrzega sobie prawo odmowy ekstradycji w przypadku jakiegokolwiek przestępstwa określonego w art. 1, które uważa za przestępstwo polityczne, przestępstwo pozostające w związku z przestępstwem politycznym lub przestępstwo popełnione z pobudek politycznych. Umawiające się Państwa zobowiązują się do stosowania tego zastrzeżenia na zasadzie od przypadku do przypadku poprzez należycie uzasadnione decyzje i z należyтым uwzględnieniem, w związku z dokonywaniem oceny charakteru przestępstwa, wszystkich naprawdę ważnych aspektów przestępstwa, w tym:

- a) że sprowadziło ono zbiorowe zagrożenie życia, zdrowia i wolności osób albo
- b) że popełniono je n szkodę osób nie związanych z motywami, dla których je popełniono, albo

automatycznie przedłużony na okres sześciu miesięcy. Nie powiadomienie przez dane Umawiające się Państwo o zamiarze podtrzymania albo zmiany zastrzeżenia przed upływem tego okresu powoduje wygaśnięcie zastrzeżenia.

7. Jeżeli Umawiające się Państwo nie wyda osoby, w stosowaniu zastrzeżenia złożonego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, po otrzymaniu wniosku o ekstradycję od innego Umawiającego się Państwa, przedstawia ono sprawę, bez żadnych wyjątków i bez zbędnej zwłoki, swoim organom właściwym do wnoszenia i popierania oskarżenia, chyba że państwo wzywające i państwo wezwane inaczej uzgodnią. Organy właściwe do wnoszenia i popierania oskarżenia w państwie wezwanym podejmują decyzję w taki sam sposób, jak w przypadku każdego innego poważnego przestępstwa zgodnie z prawem tego państwa. Państwo wezwane, bez zbędnej zwłoki, poinformuje o końcowym wyniku postępowania państwo wzywające i Sekretarza Generalnego Rady Europy, który przekaże tę informację konferencji, o której mowa w art. 17.

8. Decyzja o odmowie wydania, podjęta na podstawie zastrzeżenia złożonego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, zostanie niezwłocznie przekazana do państwa wzywającego. Jeżeli w państwie wezwanym w rozsądnym okresie czasu nie zostaje wydane orzeczenie sądowe w sprawie, zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, państwo wzywające może powiadomić o tym fakcie Sekretarza Generalnego Rady Europy, który przedstawi tę sprawę konferencji, o której mowa w art. 17. Konferencja rozważy sprawę i wyda opinię co do zgodności odmowy z konwencją, a także przedstawi tę opinię Komitetowi Ministrów w celu wydania stosownego oświadczenia. Komitet Ministrów, w wykonywaniu swoich funkcji zgodnie z niniejszym ustępem, spotyka się w składzie ograniczonym do Umawiających się Państw.

Artykuł 13

Po nowym art. 16 Konwencji wprowadza się nowy artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 17

1. Bez uszczerbku dla stosowania art. 10, tworzy się Konferencję Państw-Stron przeciwko Terroryzmowi (zwaną dalej „COSTER”), odpowiedzialną za zapewnianie:

c) że popełniono je w sposób okrutny lub niehumanitarny.”

- a) efektywnego stosowania i działania niniejszej konwencji, w tym określania wszelkich związanych z tym problemów, w ścisłym porozumieniu z CDPC;
- b) badania zastrzeżeń złożonych zgodnie z art. 16, w szczególności trybu, o którym mowa w art. 16 ust. 8;
- c) wymiany informacji o istotnych zdarzeniach prawnych i politycznych związanych z walką z terroryzmem;
- d) badania, na wniosek Komitetu Ministrów, środków przyjętych w ramach Rady Europy w zakresie zwalczania terroryzmu oraz, jeżeli to stosowne, opracowywania propozycji dodatkowych środków koniecznych do poprawy międzynarodowej współpracy w zakresie zwalczania terroryzmu i, jeżeli wchodzi w grę współpraca w sprawach karnych, w porozumieniu z CDPC;
- e) przygotowywania opinii w zakresie zwalczania terroryzmu i wykonywania zadań określonych przez Komitet Ministrów.

2. W skład COSTER będzie wchodzić po jednym specjalistcie z każdego Umawiającego się Państwa. COSTER będzie spotykać się na zwykłych spotkaniach raz w roku oraz na spotkaniach nadzwyczajnych na wniosek Sekretarza Generalnego Rady Europy lub co najmniej jednej trzeciej Umawiających się Państw.

3. COSTER przyjmie swój regulamin. Koszty uczestniczenia Umawiających się Państw, które są państwami członkowskimi Rady Europy, będzie ponosić Rada Europy. Sekretariat Rady Europy będzie udzielać COSTER pomocy w wykonywaniu jego funkcji stosownie do niniejszego artykułu.

4. CDPC będzie regularnie informowana o pracach COSTER.”.

Artykuł 14

Art. 14 Konwencji oznacza się jako art. 18.

Artykuł 15

Art. 15 Konwencji skreśla się.

Artykuł 16

1. Art. 16 Konwencji oznacza się jako art. 19.

2. W pierwszym zdaniu nowego art. 19 wyrażenie „państwa członkowskie Rady” zastępuje się wyrażeniem „Umawiające się Państwa”.

3. W lit. b nowego art. 19 wyrażenie „lub zatwierdzenia” zastępuje się wyrażeniem „zatwierdzenia lub przystąpienia”.

4. W lit. c nowego art. 19 liczbę „11” zastępuje się liczbą „14”.

5. W lit. d nowego art. 19 liczbę „12” zastępuje się liczbą „15”.

6. W nowym art. 19 skreśla się lit. e i f.

7. Lit. g nowego art. 19 oznacza się jako lit. e tego artykułu, a liczbę „14” zastępuje się liczbą „18”.

8. W nowym art. 19 skreśla się lit. h.⁷

Artykuł 17

1. Protokół niniejszy będzie otwarty do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy - sygnatariuszy Konwencji, które mogą wyrazić zgodę na związanie się nim poprzez:

- a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; albo
- b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, a następnie dokonanie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane u Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 18

Protokół niniejszy wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym wszystkie strony Konwencji wyrażą zgodę na związanie się protokołem zgodnie z art. 17.

Artykuł 19

Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia państwa członkowskie Rady Europy o:

- a) złożeniu każdego podpisu;
- b) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;
- c) dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu, zgodnie z art. 18;

⁷ Po wprowadzeniu zmian, nowy artykuł 19 (stary artykuł 16) Konwencji powinien brzmieć następująco:
„Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia Umawiające się Państwa o:

- a) podpisaniu konwencji;
- b) złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) dacie wejścia w życie konwencji, zgodnie z jej art. 14;
- d) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z art. 15;
- e) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z art. 18 i dacie wywoływania przez nie skutków.”

d) każdej innej czynności, powiadomieniu lub komunikacie dotyczącym niniejszego Protokołu.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani, prawidłowo do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze poświadczone kopie każdemu Państwu-Sygnatariuszowi.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem w języku angielskim:

Oświadczenia złożone w odniesieniu do traktatu nr 190

Protokół zmieniający Europejską konwencję o zwalczaniu terroryzmu

Wykaz aktualny w dniu: 13 kwietnia 2004 r.ⁱ

Republika Grecka

Reservation made at the time of signature of the instrument, on 15 May 2003 – Or. Eng.

Greece signs the Protocol subject Article 12.

The preceding statement concerns Article(s): 12

**Zastrzeżenie złożone w momencie podpisania Protokołu w dniu 15 maja 2003 r.,
wersja oryginalna – język angielski**

Grecja podpisuje Protokół z zastrzeżeniem artykułu 12.

Poprzednie oświadczenie dotyczy artykułu(ów): -

Królestwo Hiszpanii

Declaration handed over by the Ambassador of Spain in Bulgaria to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature of the instrument, on 9 October 2003 – Or. Spa.

In conformity with the Conclusions of the Council of the European Union of 2 October 2003 on the application of the European arrest warrant and its relationship with Council of Europe legal instruments, and as recognised explicitly by the member States of the European Union, Spain declares that Council of Europe legal instruments allow member States of the European Union to apply between themselves pre-existing agreements or conclude new agreements in order to facilitate or simplify even further their procedures for the surrender of individuals.

In conformity with the aforementioned Conclusions, Spain declares that the instruments adopted within the European Union in matters which affect the European Convention on the Suppression of Terrorism and its amending Protocol, constitute a series of agreements or a uniform law which will take precedence as between the member States of the European Union.

In conformity with the aforementioned Conclusions, Spain declares that the series of European Union instruments will continue to take precedence when the present Protocol enters into force.

In conformity with the aforementioned Conclusions, Spain understands that the said instruments adopted within the European Union, which take precedence as between the member States of the European Union, *inter alia*:

- The Agreement of 26 May 1989 between the Member States of the European Communities on simplification and modernization of methods of transmitting extradition request,
- The Convention of 10 March 1995 drawn up on the basis of article K.3 of the Treaty on European Union, on simplified extradition procedure between the Member States of the European Union (O.J. C 78-30/03/95 et O.J. C 375-12/12/96),

- The Convention of 27 September 1996 drawn up on the basis of article K.3 of the Treaty on European Union, relating to extradition between the Members States of the European Union (O.J. C 313-23/10/96 et O.J. C 191-23/07/97),
- The Council Common Position of 27 December 2001 on the application of specific measures to combat terrorism (O.J. L 344-28/12/2001) and its modifications,
- The Council Common Position of 27 December 2001 on combating terrorism (O.J. L 344-28/12/2001),
- The Council Regulation (EC) No 2580/2001 of 27 December 2001 on specific restrictive measures directed against certain persons and entities with a view to combating terrorism (O.J. L 344-28/12/2001) and its modifications,
- The Directive 2001/97/EC of the European Parliament and of the Council of 4 December 2001 amending Council Directive 91/308/EEC on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering (O.J. L 344-28/12/2001),
- The Council Decision 2001/927/EC of 27 December 2001 establishing the list provided for in Article 2(3) of Council Regulation (EC) No 2580/2001 on specific restrictive measures directed against certain persons and entities with a view to combating terrorism (O.J. L 344-28/12/2001),
- The Council Decision 2002/344/EC (O.J. L 116-03/05/2002) and its modifications,
- The Council Framework Decision 2002/584/JHA of 13 June 2002 on the European arrest warrant and the surrender procedures between Member States (O.J. L 190-18/07/2002),
- The Council Framework Decision of 13 June 2002 on combating terrorism (O.J. L 190-18/07/2002),

As well as those which will be adopted in the future, in the matters affecting the European Convention on the Suppression of Terrorism,

Will not be affected by the entry into force of the present Protocol.

The preceding statement concerns Article(s): –

Oświadczenie złożone przez Ambasadora Królestwa Hiszpanii w Republice Bułgarii Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy w momencie podpisania protokołu, w dniu 9 października 2003 r., wersja oryginalna – język hiszpański

W zgodzie z zaleceniami Rady Unii Europejskiej z dnia 2 października 2003 r. w sprawie stosowania europejskiego nakazu aresztowania i jego relacji w odniesieniu do instrumentów prawnych Rady Europy oraz jako wyrażnie uznany przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, Hiszpania oświadcza, że instrumenty prawne Rady Europy pozwalają państwom członkowskim Unii Europejskiej stosować między nimi obowiązujące wcześniej porozumienia lub zawierać nowe porozumienia w celu ułatwienia lub uproszczenia właśnie dalszych własnych procedur wydania jednostek.

W zgodzie z wyżej wskazanymi zaleceniami, Hiszpania oświadcza, że instrumenty przyjęte w ramach Unii Europejskiej w zakresie, w jakim dotyczą Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu i zmieniającego ją protokołu, stanowią serię porozumień lub zunifikowane prawo, które ma pierwszeństwo pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

W zgodzie z wyżej wskazanymi zaleceniami, Hiszpania oświadcza, że seria instrumentów Unii Europejskiej będzie miała pierwszeństwo nadal po wejściu niniejszego protokołu w życie.

W zgodzie z wyżej wskazanymi zaleceniami, Hiszpania rozumie, że wspomniane instrumenty przyjęte w ramach Unii Europejskiej, które nadal będą miały pierwszeństwo między państwami członkowskimi unii Europejskiej, to *inter alia*:

- porozumienie z dnia 26 maja 1989 r. między państwami członkowskimi Wspólnot Europejskich o uproszczeniu i modernizacji sposobów przekazywania wniosków o ekstradycję;
- Konwencja z dnia 10 marca 1995 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o uproszczonej procedurze ekstradycyjnej między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej;
- Konwencja z dnia 27 września 1996 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej;
- wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i jego zmiany;
- wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zwalczania terroryzmu;
- rozporządzenie Rady (WE) Nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i mieniu mające na celu zwalczanie terroryzmu;
- dyrektywa Nr 2001/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady Nr 91/308/EEC w sprawie zapobieżeniu użycia systemu finansowego w celu prania pieniędzy;
- decyzja Rady Nr 2001/927/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie ustanowienia wykazu, o którym mowa w artykule 2 ustęp 3 rozporządzenia Rady (WE) Nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i mieniu mające na celu zwalczanie terroryzmu;
- decyzja Rady Nr 2002/344/WE i jej zmiany;
- decyzja ramowa Rady Nr 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między Państwami Członkowskimi;
- decyzja ramowa Rady Nr 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu;

jak również te, które zostaną przyjęte w przyszłości, w zakresie dotyczącym Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu,

nie zostaną dotknięte przez wejście w życie niniejszego protokołu.

Poprzednie oświadczenie dotyczy artykułu(ów): -

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem w języku angielskim:

¹ Na podstawie strony internetowej (aktualnej na dzień 13 kwietnia 2004 r.):
<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ListeDeclarations.asp?../04&CL=ENG>

**PROTOCOL AMENDING
THE EUROPEAN CONVENTION
ON THE SUPPRESSION OF TERRORISM**

**PROTOCOLE PORTANT AMENDEMENT
À LA CONVENTION EUROPÉENNE
POUR LA RÉPRESSION DU TERRORISME**

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol, -

Bearing in mind the Committee of Ministers of the Council of Europe's Declaration of 12 September 2001 and its Decision of 21 September 2001 on the Fight against International Terrorism, and the Vilnius Declaration on Regional Co-operation and the Consolidation of Democratic Stability in Greater Europe adopted by the Committee of Ministers at its 110th Session in Vilnius on 3 May 2002;

Bearing in mind the Parliamentary Assembly of the Council of Europe's Recommendation 1550 (2002) on Combating terrorism and respect for human rights;

Bearing in mind the General Assembly of the United Nations Resolution A/RES/51/210 on measures to eliminate international terrorism and the annexed Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, and its Resolution A/RES/49/60 on measures to eliminate international terrorism and the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto;

Wishing to strengthen the fight against terrorism while respecting human rights, and mindful of the Guidelines on human rights and the fight against terrorism adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 11 July 2002;

Considering for that purpose that it would be appropriate to amend the European Convention on the Suppression of Terrorism (ETS No. 90) opened for signature in Strasbourg on 27 January 1977, hereinafter referred to as "the Convention";

Considering that it would be appropriate to update the list of international conventions in Article 1 of the Convention and to provide for a simplified procedure to subsequently update it as required;

Considering that it would be appropriate to strengthen the follow-up of the implementation of the Convention;

Considering that it would be appropriate to review the reservation regime;

Considering that it would be appropriate to open the Convention to the signature of all interested States,

Have agreed as follows:

Article 1

- 1 The introductory paragraph to Article 1 of the Convention shall become paragraph 1 of this article. In sub-paragraph b of this paragraph, the term "signed" shall be replaced by the term "concluded" and sub-paragraphs c, d, e and f of this paragraph shall be replaced by the following sub-paragraphs:
 - "c an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;

- d an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;
 - e an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;
 - f an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;".
- 2 Paragraph 1 of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following four sub-paragraphs:
- "g an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
 - h an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
 - i an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;
 - j an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999."
- 3 The text of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:
- "2 Insofar as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:
- a the attempt to commit any of these principal offences;
 - b the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;
 - c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences."

Article 2

Paragraph 3 of Article 2 of the Convention shall be amended to read as follows:

- "3 The same shall apply to:
- a the attempt to commit any of the foregoing offences;
 - b the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;
 - c organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences."

Article 3

- 1 The text of Article 4 of the Convention shall become paragraph 1 of this article and a new sentence shall be added at the end of this paragraph as follows: "Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them."

- 2 The text of Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:
"2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences mentioned in Articles 1 or 2."

Article 4

- 1 The text of Article 5 of the Convention shall become paragraph 1 of this article.
- 2 The text of Article 5 of the Convention shall be supplemented by the following paragraphs:
"2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture."
- 3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole."

Article 5

A new article shall be inserted after Article 8 of the Convention and shall read as follows:

"Article 9

The Contracting States may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein."

Article 6

- 1 Article 9 of the Convention shall become Article 10.
- 2 Paragraph 1 of new Article 10 shall be amended to read as follows:
"The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:
 - a shall be kept informed regarding the application of the Convention;
 - b shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;
 - c shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;
 - d shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;

- e shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;
 - f shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;
 - g shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on the follow-up given to this article in the application of the Convention."
- 3 Paragraph 2 of new Article 10 shall be deleted.

Article 7

- 1 Article 10 of the Convention shall become Article 11.
- 2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 11, the terms "Article 9, paragraph 2" shall be replaced by the terms "Article 10.e, or by negotiation". In the second sentence of this paragraph, the term "two" shall be deleted. The remaining sentences of this paragraph shall be deleted.
- 3 Paragraph 2 of new Article 11 shall become paragraph 6 of this article. The sentence "Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote" shall be added after the second sentence and in the last sentence the terms "Its award" shall be replaced by the terms "The tribunal's judgement".
- 4 The text of new Article 11 shall be supplemented by the following paragraphs:
- "2 In the case of disputes involving Parties which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.
- 3 In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.
- 4 In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a national of one of the Parties to the dispute.
- 5 The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, mutatis mutandis, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article."

Article 8

A new article shall be introduced after new Article 11 and shall read as follows:

"Article 12

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.

- 2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.
- 3 Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof."

Article 9

A new article shall be introduced after new Article 12 and shall read as follows:

" Article 13

- 1 In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.
- 2 After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.
- 3 If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 4 If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.
- 5 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance."

Article 10

- 1 Article 11 of the Convention shall become Article 14.
- 2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 14 the terms "member States of the Council of Europe" shall be replaced by the terms "member States of and Observer States to the Council of Europe" and in the second and third sentences, the terms "or approval" shall be replaced by the terms ", approval or accession".
- 3 The text of new Article 14 shall be supplemented by the following paragraph :
- "3 The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers."

- 4 Paragraph 3 of new Article 14 shall become paragraph 4 of this article, and the terms "or approving" and "or approval" shall be replaced respectively by the terms "approving or acceding" and "approval or accession".

Article 11

- 1 Article 12 of the Convention shall become Article 15.
- 2 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 15, the terms "or approval" shall be replaced by the terms "approval or accession".
- 3 In the first sentence of paragraph 2 of new Article 15, the terms "or approval" are replaced by the terms "approval or accession".

Article 12

- 1 Reservations to the Convention made prior to the opening for signature of the present Protocol shall not be applicable to the Convention as amended by the present Protocol.
- 2 Article 13 of the Convention shall become Article 16.
- 3 In the first sentence of paragraph 1 of new Article 16 the terms "Party to the Convention on 15 May 2003" shall be added before the term "may" and the terms "of the Protocol amending the Convention" shall be added after the term "approval". A second sentence shall be added after the terms "political motives" and shall read: "The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:". The remainder of the first sentence shall be deleted, with the exception of sub-paragraphs a, b and c.
- 4 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraph:
 - "2 When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies."
- 5 Paragraph 2 of new Article 16 shall become paragraph 3 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State" and the terms "the foregoing paragraph" shall be replaced by the terms "paragraph 1."
- 6 Paragraph 3 of new Article 16 shall become paragraph 4 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term "Contracting" shall be added before the term "State".
- 7 The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraphs:
 - "5 The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.
 - 6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the

absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

- 7 Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Conference provided in Article 17.
- 8 The decision to refuse the extradition request, on the basis of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States."

Article 13

A new article shall be introduced after new Article 16 of the Convention, and shall read as follows:

"Article 17

- 1 Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the "COSTER") responsible for ensuring:
 - a the effective use and operation of this Convention including the identification of any problems therein, in close contact with the CDPC;
 - b the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;
 - c the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;
 - d the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;
 - e the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.
- 2 The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

- 3 The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.
- 4 The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER."

Article 14

Article 14 of the Convention shall become Article 18.

Article 15

Article 15 of the Convention shall be deleted.

Article 16

- 1 Article 16 of the Convention shall become Article 19.
- 2 In the introductory sentence of new Article 19, the terms "member States of the Council" shall be replaced by the terms "Contracting States".
- 3 In paragraph b of new Article 19, the terms "or approval" shall be replaced by the terms "approval or accession".
- 4 In paragraph c of new Article 19, the number "11" shall read "14".
- 5 In paragraph d of new Article 19, the number "12" shall read "15".
- 6 Paragraphs e and f of new Article 19 shall be deleted.
- 7 Paragraph g of new Article 19 shall become paragraph e of this article and the number "14" shall read "18".
- 8 Paragraph h of new Article 19 shall be deleted.

Article 17

- 1 This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the Convention, which may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 18

This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 17.

Article 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c the date of entry into force of this Protocol, in accordance with Article 18;
- d any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Strasbourg, le 15 mai 2003, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

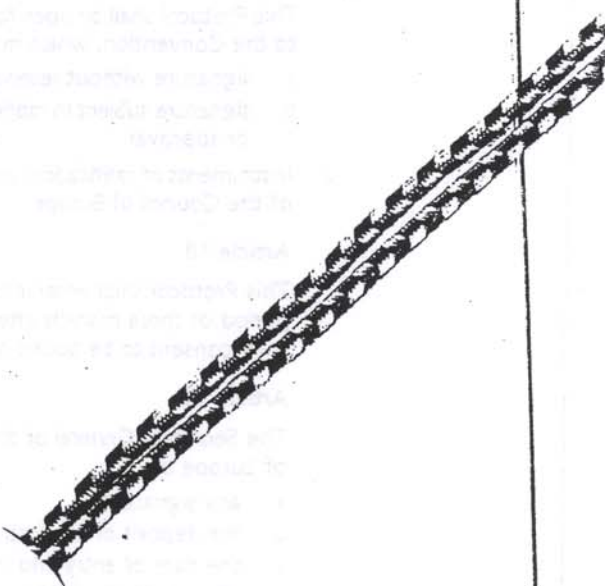

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Strasbourg, 23 September 2003

The Director General of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Le Directeur Général des Affaires Juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DEVEL

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 października 1996 r. Nr 117

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 557 — Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu, sporządzona w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r. 2513
- 558 — Oświadczenie rządowe z dnia 22 marca 1996 r. w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r. 2519

ROZPORZĄDZENIA:

- 559 — Ministra Finansów z dnia 24 września 1996 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu rozliczeń wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej 2523
- 560 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 30 września 1996 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu składania wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazywania środków z tego Funduszu oraz dokonywania wypłat świadczeń 2524

557

EUROPEJSKA KONWENCJA

o zwalczaniu terroryzmu,

sporządzona w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do publicznej wiadomości:

W dniu 27 stycznia 1977 r. została sporządzona w Strasburgu Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu w następującym brzmieniu:

Przekład

EUROPEJSKA KONWENCJA

o zwalczaniu terroryzmu

Państwa członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszej konwencji,

uznając, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków;

świadome rosnącego zaniepokojenia wywołanego przez nasilające się przypadki terroryzmu;

w zamiarze podjęcia skutecznych działań w celu zapewnienia, by sprawcy takich aktów nie uniknęły ścigania i kary;

przekonane, że ekstradycja jest szczególnie skutecznym narzędziem osiągnięcia tego celu;

EUROPEAN CONVENTION

on the suppression of terrorism

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Aware of the growing concern caused by the increase in acts of terrorism;

Wishing to take effective measures to ensure that the perpetrators of such acts do not escape prosecution and punishment;

Convinced that extradition is a particularly effective measure for achieving this result,

zgodni, co następuje:

Have agreed as follows:

Artykuł 1

Article 1

Dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami żadnego z następujących przestępstw nie waży się za przestępstwo polityczne albo za pozostałe w związku z przestępstwem politycznym, albo za przestępstwo popełnione z pobudek politycznych:

For the purposes of extradition between Contracting States, none of the following offences shall be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives:

- a) przestępstwa, którego dotyczy Konwencja o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, sporządzona w Hadze w dniu 16 grudnia 1970 r.;
- b) przestępstwa, którego dotyczy Konwencja o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, sporządzona w Montrealu w dniu 23 września 1971 r.;
- c) poważnego przestępstwa polegającego na zamachu na życie, integralność fizyczną lub wolność osób korzystających z ochrony międzynarodowej, w tym przedstawicieli dyplomatycznych;
- d) przestępstwa polegającego na uprowadzeniu, wzięciu zakładników albo na poważnym bezprawnym zatrzymaniu;
- e) przestępstwa polegającego na użyciu bomby, granatu, rakiety, automatycznej broni palnej albo bomby w formie listu lub paczki, jeżeli ich użycie zagraża osobom;
- f) usiłowania popełnienia któregośkolwiek z określonych powyżej przestępstw albo współudziału lub pomocnictwa osobie, która popełnia takie przestępstwo lub usiłuje je popełnić.

- a) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- b) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September 1971 r.;
- c) a serious offence involving an attack against the life, physical integrity or liberty of internationally protected persons, including diplomatic agents;
- d) an offence involving kidnapping, the taking of a hostage or serious unlawful detention;
- e) an offence involving the use of a bomb, grenade, rocket, automatic firearm or letter or parcel bomb if this use endangers persons;
- f) an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

Artykuł 2

Article 2

1. Dla celów ekstradycji pomiędzy Umawiającymi się Państwami, Umawiające się Państwo może nie uważać za przestępstwo polityczne albo za pozostałe w związku z przestępstwem politycznym, albo za przestępstwo popełnione z pobudek politycznych także poważnego przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności osoby, polegającego na akcie przemocy innym niż określone art. 1.

1. For the purposes of extradition between Contracting States, a Contracting State may decide not to regard as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives a serious offence involving an act of violence, other than one covered by Article 1, against the life, physical integrity or liberty of a person.

2. To samo dotyczy poważnych przestępstw przeciwko mieniu, innych niż określone w art. 1, jeżeli czyn prowadził niebezpieczeństwo zbiorowe dla osób.

2. The same shall apply to a serious offence involving an act against property, other than one covered by Article 1, if the act created a collective danger for persons.

3. To samo dotyczy usiłowania popełnienia któregośkolwiek z określonych powyżej przestępstw albo współudziału lub pomocnictwa osobie, która popełnia takie przestępstwo lub usiłuje je popełnić.

3. The same shall apply to an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

Artykuł 3

Article 3

Przepisy umów ekstradycyjnych i porozumień, mających zastosowanie w stosunkach pomiędzy Umawiającymi się Stronami, w tym przepisy Europejskiej Konwencji o ekstradycji, zmienia się w stosunku do nich Stron w stopniu, w jakim nie są one zgodne z niniejszą konwencją.

The provision of all extradition treaties and arrangements applicable between Contracting States, including the European Convention on Extradition, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Artykuł 4

W rozumieniu niniejszej konwencji i w zakresie, w jakim przestępstwa określone w art. 1 i 2 nie zostały wymienione w wykazie przestępstw uzasadniających ekstradycję, zawartym w którejkolwiek z umów lub konwencji ekstradycyjnych istniejących pomiędzy Umawiającymi się Stronami, uznaje się je za przestępstwa ekstradycyjne.

Article 4

For the purposes of this Convention and to the extent that any offence mentioned in Article 1 or 2 is not listed as an extraditable offence in any extradition convention or treaty existing between Contracting States, it shall be deemed to be included as such therein.

Artykuł 5

Żadnego z postanowień niniejszej konwencji nie należy interpretować jako nakładającego obowiązek ekstradycji, jeżeli państwo wezwane ma uzasadnione podstawy przypuszczać, że wniosek o ekstradycję za przestępstwo określone w art. 1 lub 2 złożono w celu ścigania lub karania osoby ze względu na jej rasę, religię, narodowość lub poglądy polityczne albo że sytuacja takiej osoby może ulec pogorszeniu ze względu na którąkolwiek z tych okoliczności.

Article 5

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition for an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

Artykuł 6

1. Każda z Umawiających się Stron powinna podjąć kroki, które okażą się konieczne, dla zapewnienia właściwości jej organów sądowych do rozpoznania sprawy o przestępstwo określone w art. 1 w przypadku, gdy podejrzany znajduje się na jej terytorium, a odmawia się wykonania wniosku o ekstradycję złożonego przez państwo, które swoją właściwość opiera na tej samej zasadzie, co prawo państwa wezwanego.

Article 6

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested State.

2. Niniejsza konwencja nie wyłącza właściwości któregośkolwiek z państw, ustalonej zgodnie z jego prawem wewnętrznym.

2. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Artykuł 7

Umawiająca się Państwo, na którego terytorium ujęto osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa określonego w art. 1 i które otrzymało wniosek o ekstradycję w warunkach określonych w art. 6 ust. 1, jeżeli odmawia wykonania wniosku, bezwarunkowo i niezwłocznie kieruje sprawę do właściwych organów ścigania. Organy te podejmują decyzję w taki sam sposób, jak w sprawie o inne poważne przestępstwo, zgodnie z prawem tego państwa.

Article 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

Artykuł 8

1. Umawiające się Państwa zobowiązują się do świadczenia sobie w możliwie najszerszym wymiarze wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, w związku z postępowaniem dotyczącym przestępstw określonych w art. 1 lub 2. Zastosowanie mają przepisy prawa państwa wezwanego dotyczące pomocy prawnej. Niemniej jednak nie można odmówić udzielenia pomocy prawnej wyłącznie na tej podstawie, że złożony wniosek dotyczy przestępstwa politycznego albo pozostającego w związku z przestępstwem politycznym, albo przestępstwa popełnionego z pobudek politycznych.

Article 8

1. Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2. Żadnego z postanowień niniejszej konwencji nie należy interpretować jako nakładającego obowiązek udzielenia pomocy prawnej, jeżeli państwo wezwane na uzasadnione podstawy przypuszczać, że wniosek o udzielenie pomocy prawnej w związku z przestępstwem określonym w art. 1 lub 2 złożono w celu ścigania lub karania osoby ze względu na jej rasę, religię, narodowość lub poglądy polityczne albo że sytuacja takiej osoby może ulec pogorszeniu ze względu na którokółwiek z tych okoliczności.

3. Postanowienia umów i porozumień o pomocy prawnej w sprawach karnych, mających zastosowanie w stosunkach pomiędzy Umawiającymi się Stronami, w tym przepisy Europejskiej konwencji o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, zmienia się w stosunku do tych Stron w stopniu, w jakim nie są one zgodne z niniejszą konwencją.

Artykuł 9

1. Europejski Komitet Problematyki Przeszeczności Rady Europy będzie na bieżąco informowany o stosowaniu niniejszej konwencji.

2. W miarę potrzeby ułatwi on polubowne rozwiązanie wszelkich trudności, jakie mogą powstać przy wykonywaniu niniejszej konwencji.

Artykuł 10

1. Wszelkie spory pomiędzy Umawiającymi się Stronami, dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, których nie uda się rozwiązać sposobem wskazany w art. 9 ust. 2, na wniosek jednej ze stron sporu poddaje się arbitrażowi. Każda ze stron sporu wyznacza arbitra, a dwaj arbitrzy wybierają sędziego. Jeżeli strona nie wyznaczyła arbitra w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy w postępowaniu arbitrażowym, to na wniosek drugiej strony mianuje go Przewodniczący Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Jeżeli Przewodniczący jest obywatelem jednej ze stron sporu, jego obowiązki przejął Wiceprzewodniczący Trybunału; jeżeli jednak Wiceprzewodniczący jest także obywatelem jednej ze stron sporu — najstarszy stażem sędzia Trybunału, który nie jest obywatelem jednej ze stron sporu. Taki sam tryb postępowania stosuje się w przypadku, gdy arbitrzy nie mogą uzgodnić wyboru sędziego.

2. Komisja arbitrażowa ustala własny regulamin. Decyzje podejmuje większością głosów. Orzeczenia są ostateczne.

Artykuł 11

1. Konwencja jest otwarta do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy. Podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

3. The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 9

1. The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention.

2. It shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 10

1. Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled in the framework of Article 9, paragraph 2, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the two arbitrators shall nominate a referee. If any Party has not nominated its arbitrator within the three months following the request for arbitration, he shall be nominated at the request of the other Party by the President of the European Court of Human Rights. If the latter should be a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court or, if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court not being a national of one of the Parties to the dispute. The same procedure shall be observed if the arbitrators cannot agree on the choice of referee.

2. The arbitration tribunal shall lay down its own procedure. Its decisions shall be taken by majority vote. Its award shall be final.

Article 11

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W stosunku do państwa, które ratyfikuje, przyjęcie lub zatwierdzi konwencję w terminie późniejszym, wchodzi ona w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 12

1. Państwo w czasie podpisywania konwencji albo składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia może określić terytorium lub terytoria, do których niniejsza konwencja ma zastosowanie.

2. Państwo w czasie składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia albo w dowolnym terminie późniejszym, poprzez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, może rozszerzyć stosowanie konwencji na inne terytorium lub terytoria określone w tym oświadczeniu, za którego stosunki międzynarodowe odpowiada i w którego imieniu może zaciągać zobowiązania.

3. Oświadczenie złożone zgodnie z przepisami ustępów poprzedzających, w stosunku do terytorium wskazanego w tym oświadczeniu, może być cofnięte poprzez notyfikację skierowaną do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Cofnięcie wywołuje skutek natychmiast lub w terminie wskazanym w notyfikacji.

Artykuł 13

1. Państwo w czasie podpisywania konwencji albo składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia może oświadczyć, że zastrzega sobie prawo odmowy ekstradycji w przypadku jakiegokolwiek przestępstwa określonego w art. 1, które uważa za przestępstwo polityczne, przestępstwo pozostające w związku z przestępstwem politycznym lub przestępstwo popełnione z pobudek politycznych, pod warunkiem że przy ocenie charakteru przestępstwa weźmie pod uwagę wszelkie szczególnie poważne okoliczności sprawy, a zwłaszcza:

- a) że spowodowało ono zbiorowe zagrożenie życia, zdrowia i wolności osób albo
- b) że popełniono je na szkodę osób nie związanych z motywami, dla których je popełniono, albo
- c) że popełniono je w sposób okrutny lub niehumanitarny.

2. Państwo może w całości lub częściowo wycofać zastrzeżenie, zgłoszone zgodnie z ustępem poprzedzającym, poprzez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, które wywołuje skutek od dnia jego złożenia.

3. Państwo, które zgłosiło zastrzeżenie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie może żądać stosowania art. 1 przez inne państwo; może jednak, jeżeli zastrzeżenie było częściowe lub warunkowe, żądać sto-

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 12

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 13

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives, provided that it undertakes to take into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:

- a) that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons; or
- b) that it affected persons foreign to the motives behind it; or
- c) that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.

2. Any State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A State which has made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may not claim the application of Article 1 by any other State; it may, however, if its reservation is partial or

owania tego artykułu w zakresie, w jakim samo się
m związało.

conditional, claim the application of that article in so
far as it has itself accepted it.

Artykuł 14

Article 14

Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniej-
szą konwencję poprzez pisemne oświadczenie skiero-
wane do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wypo-
wiedzenie wywołuje skutek natychmiast lub w termi-
e wskazanym w notyfikacji.

Any Contracting State may denounce this
Convention by means of a written notification
addressed to the Secretary General of the Council of
Europe. Any such denunciation shall take effect
immediately or at such later date as may be specified
in the notification.

Artykuł 15

Article 15

Konwencja przestaje mieć zastosowanie wzglę-
m Umawiającego się Państwa, które ją wypowie al-
) które przestaje być członkiem Rady Europy.

This Convention ceases to have effect in respect of
any Contracting State which withdraws from or ceases
to be a Member of the Council of Europe.

Artykuł 16

Article 16

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia
ństwa członkowskie Rady o:

The Secretary General of the Council of Europe
shall notify the member States of the Council of:

-) podpisaniu konwencji;
-) złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia
lub zatwierdzenia;
-) dacie wejścia w życie konwencji, zgodnie z jej
art. 11;
-) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych
zgodnie z art. 12;
-) zastrzeżeniach zgłoszonych zgodnie z art. 13 ust. 1;

- a) any signature;
- b) any deposit of an instrument of ratification,
acceptance or approval;
- c) any date of entry into force of this Convention in
accordance with Article 11 thereof;
- d) any declaration or notification received in
pursuance of the provisions of Article 12;
- e) any reservation made in pursuance of the
provisions of Article 13, paragraph 1;
- f) the withdrawal of any reservation effected in
pursuance of the provision of Article 13, paragraph 2;
- g) any notification received in pursuance of Article 14
and the date on which denunciation takes effect;
- h) any cessation of the effects of the Convention
pursuant to Article 15.

wycofaniu zastrzeżeń, dokonanym zgodnie z art. 13
ust. 2;

-) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z art. 14 i da-
cie wywoływania przez nie skutków;
-) zaprzestaniu stosowania konwencji, zgodnie
z art. 15.

In witness whereof, the undersigned, being duly
authorized thereto, have signed this Convention.

Na dowód powyższego niżej podpisani, będąc do-
io należycie upoważnieni, podpisali niniejszą kon-
ncję.

Done at Strasbourg, this 27th day of January 1977,
in English and in French, both texts being equally
authoritative, in a single copy which shall remain
deposited in the archives of the Council of Europe. The
Secretary General of the Council of Europe shall
transmit certified copies to each of the signatory States.

zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:
ostała ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
est przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
ędzie niezmiennie zachowywana.

dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

io w Warszawie dnia 13 grudnia 1995 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

ister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*